

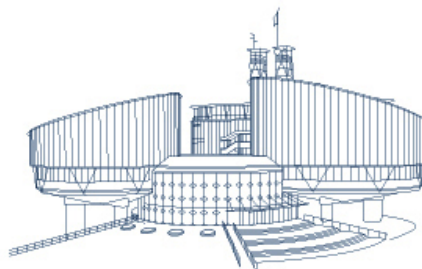
SPOROČILO ZA JAVNOST

PRAVICA DO POŠTENEGA SOJENJA V PREKŠKOVNIH POSTOPKIH ZARADI RIBOLOVA V SLOVENSKIH VODAH

Makovac in Latin proti Sloveniji

ECHR 244 (2026) 06.10.2026

Sporočilo za javnost sodnega tajnika Sodišča

Zadevi [Makovac in Latin proti Sloveniji](#) (št. 15525/23 in 15532/23) sta se nanašali na pritožbi hrvaških ribičev glede postopkov v zvezi z globami, ki so jima bile izrečene zaradi nezakonitega vstopa v slovensko morje in ribolova v njem. Pritožnika sta zatrjevala, da jima je bila v prekrškovnih postopkih zoper njiju kršena pravica do obrambe, zlasti zato, ker v njihovih zadevah ni bila izvedena ustna obravnava.

V sodbi Senata, ki je bila izdana danes,¹ je Evropsko sodišče za človekove pravice odločilo:

s 5 glasovi proti 2, da **ni bilo kršitve prvega odstavka in točk (b) in (d) tretjega odstavka 6. člena (pravica do poštenega sojenja)** Evropske konvencije o človekovih pravicah glede gospe Makovac, in

soglasno, da **sta bila kršena prvi odstavek in točka (b) tretjega odstavka 6. člena** Evropske konvencije glede gospoda Latina.

Evropsko sodišče je ugotovilo, da so slovenska sodišča ravnala upravičeno, s tem ko v postopku zoper gospo Makovac niso izvedla ustne obravnave. Njena obsodba je bila namreč podprta med drugim s fotografijami dveh prepoznavnih posameznikov in gospa Makovac je imela možnost ta dokaz izpodbijati. Obsodba gospoda Latina pa je temeljila na njegovi prepoznavi s strani inšpektorja za ribištvo in nekonkretiziranih objavah na družbenih omrežjih. Ustna obravnava bi bila v njegovem primeru nujna za preizkus teh dokazov.

Sodišče je odločilo, da ugotovitev kršitve v primeru gospoda Latina zadostuje kot [pravično zadoščenje \(41. člen\)](#) za nepremoženjsko škodo.

Glede [46. člena \(zavezujoča narava in izvrševanje sodb\)](#) je Sodišče odločilo, da bi bila obnova postopka primerno sredstvo za odpravo kršitve v primeru gospoda Latina. Pri tem pa Sodišče ni štelo za potrebno določiti morebitne splošne ukrepe, upošteva, da je ugotovitev kršitve v primeru gospoda Latina temeljila na specifičnih okoliščinah, vezanih na postopek proti njemu. Nadalje je ugotovilo, da nima dovolj podatkov, da v tej fazi oceni ali so bile te okoliščine primerljive s skupino več kot 800 pritožb zoper Slovenijo, ki vsebujejo podobne očitke.

Pravni povzetek te zadeve bo na voljo v bazi podatkov Sodišča HUDOC ([povezava](#)).

1. V skladu s 43. in 44. členom Konvencije ta sodba senata še ni dokončna. V treh mesecih po njeni izdaji lahko katera koli stranka zahteva, da se zadeva predloži velikemu senatu Sodišča. Če je takšna zahteva vložena, senat petih sodnikov presodi, ali zadeva upravičuje nadaljnjo obravnavo. V tem primeru bo veliki senat zadevo obravnaval in izdal dokončno sodbo. Če je zahteva za predložitev velikemu senatu zavrnjena, postane sodba senata dokončna na dan zavrnitve.

OSNOVNA DEJSTVA IN PRITOŽBE

Pritožnika, Franka Makovac in Michael Latin, sta hrvaška državljana, rojena leta 1974 oziroma 1985. Oba živita v Savudriji (Hrvaška).

Pritožnika sta ribiča, ki sta pogosto lovila ribe na območju Piranskega zaliva. Gospa Makovac je bila leta 2018 kaznovana z globo v višini 500 EUR zaradi nezakonitega prečkanja meje iz Hrvaške v Slovenijo, gospod Latin pa je bil leta 2020 kaznovan z globo v višini 840 EUR zaradi gospodarskega ribolova v slovenskih vodah brez potrebnega dovoljenja in zaradi neupoštevanja odredbe inšpektorja za ribištvo, naj ustavi svoje plovilo. Njuni zadevi sta bili obravnavani v hitrem postopku po Zakonu o prekrških.

Pritožnika sta bila o globah obveščena s plačilnima nalogoma, ki sta ju prejela po pošti, skupaj z dopisom, ki je vseboval kratek opis dejanskega stanja in seznam dokazov. Kot dokazi so bili navedeni: v primeru gospe Makovac opažanja policista, videoposnetek, fotografije in radarski posnetki; v primeru gospoda Latina pa opažanja inšpektorja in fotografije ter objave na družbenih omrežjih.

Pritožnika sta plačilna naloga, izdana zoper njiju, izpodbijala z vložitvijo zahtev za sodno varstvo. Zahtevi sta bili skupaj s celotnima spisoma odstopljeni Okrajnemu sodišču v Kopru. To sodišče je zahtevi pritožnikov zavrnilo, pri čemer je ugotovilo, da so upravni organi pravilno ugotovili dejansko stanje in da pritožnika nista predložila nobenih dokazov, s katerimi bi izpodbila njihove ugotovitve. Poudarilo je tudi, da sta imela pritožnika dostop do dokazov v spisih ter da sta vedela oziroma bi morala vedeti, da sta vstopila v slovenske vode. Glede gospe Makovac je sodišče ugotovilo, da je bila identificirana tudi na podlagi dodatnih dokazov, in sicer »uradnih evidenc in zbirk podatkov«. Sodišče je presodilo, da zaslišanje pritožnikov ali prič, ki sta jih predlagala, ni bilo potrebno, saj dokazi, katerih izvedbo sta predlagala, ne bi mogli vplivati na končni izid njunih zadev.

Pritožnika sta globe in z njimi povezane postopke neuspešno izpodbijala pred Višjim sodiščem v Kopru in Ustavnim sodiščem.

Sklicujoč se na prvi odstavek 6. člena (pravica do poštenega sojenja) ter točki (b) (pravica do primerne časa in možnosti za pripravo obrambe) in (d) (pravica doseči navzočnost in zaslišanje prič) tretjega odstavka 6. člena Konvencije, sta pritožnika zatrjevala, da v njunih zadevah ni bila opravljena ustna obravnava, da opustitev take obravnave ni bila upravičena ter da zato nista mogla zaslišati niti obremenilnih niti razbremenilnih prič. Prav tako sta zatrjevala, da nista bila seznanjena z nekaterimi dokazi, na katerih sta temeljili obtožbi zoper njiju in poznejši obsodbi, zaradi česar nista mogla učinkovito pripraviti svoje obrambe.

IZID OBRAZLOŽITEV SODIŠČA

Sodišče je ugotovilo, da so bili dokazi, uporabljeni proti pritožnikoma, različne narave.

Obsodba gospe Makovac je bila podprta s fotografijami dveh prepoznavnih posameznikov. V nobeni fazi postopka ni zanikala da je bila na fotografijah, kljub temu, da je imela dostop do spisa. Zato je bilo upravičeno, da sodišča v njeni zadevi niso opravila ustne obravnave.

Kar zadeva dodatne dokaze, na katerih je temeljila njena obsodba, in sicer »uradne evidence in zbirke podatkov«, je Sodišče ugotovilo, da so se ti očitno nanašali na javno zbirko podatkov o plovilih in policijske evidence, ki bi jih gospa Makovac lahko izpodbijala, če bi vpogledala v spis.

Zato, ob upoštevanju navedb gospe Makovac in poteka postopka kot celote, ni prišlo do kršitve prvega odstavka ter točk (b) in (d) tretjega odstavka 6. člena Konvencije.

Po drugi strani pa je obsodba gospoda Latina temeljila na prepoznavi s strani inšpektorja za ribištvo. Fotografije v njegovem spisu, na katerih ni bilo mogoče prepoznati nobene osebe, so imele omejeno dokazno vrednost. Ustna obravnava bi bila tako nujna za preizkus verodostojnosti navedb inšpektorja. Dodatni dokazi, uporabljeni proti gospodu Latinu, zlasti objave na družbenih omrežjih, niso bili konkretizirani. Iz spisa, ki je bil posredovan slovenskim sodiščem, ni izhajalo za katere objave na družbenih omrežjih naj bi šlo, in sodišča se niso opredelila do očitkov gospoda Latina s tem v zvezi.

Sodišče je ugotovilo, da je bila gospodu Latinu kršena pravica do ustne obravnave v njegovi zadevi in da ni mogel učinkovito pripraviti svoje obrambe, ker organi niso pravočasno konkretizirali dokazov zoper njega in/ali ga z njimi seznanili, s čimer je bil kršen prvi odstavek 6. člena ter točka (b) tretjega odstavka 6. člena Konvencije. Menilo je, da ni treba posebej presojati, ali je bila zaradi zavrnitve sodišč, da zaslišijo obremenilne in razbremenilne priče, kršena tudi točka (d) tretjega odstavka 6. člena Konvencije.

Končno je Sodišče v zvezi s 46. členom (zavezujoča narava in izvrševanje sodb) odločilo, da bi bila obnova postopka najbolj primerno sredstvo za odpravo kršitve v primeru gospoda Latina. Pri tem pa Sodišče ni štelo za potrebno določiti morebitne splošne ukrepe zaradi zatrjevanega sistemskega problema v zvezi z neizvedbo ustne obravnave v takih zadevah. Ugotovitev kršitve v primeru gospoda Latina je namreč temeljila na specifičnih okoliščinah, vezanih na postopek proti njemu. Sodišče ni imelo dovolj podatkov, da bi v tej fazi ocenilo, ali so bile okoliščine v tem primeru primerljive s skupino več kot 800 pritožb zoper Slovenijo, ki vsebujejo podobne očitke.

LOČENO MNENJE

Sodnika Ktistakis in Mingorance Cairat sta podala skupno delno ločeno mnenje, ki je priloženo sodbi.

POSTOPEK IN SESTAVA SODIŠČA

Pritožbi sta bili vloženi pri Evropskem sodišču za človekove pravice dne 6. aprila 2023.

Hrvaška vlada je uveljavila svojo pravico, da poda pisna stališča v skladu s prvim odstavkom 36. člena Konvencije.

Sodbo je izdal senat sedmih sodnikov v naslednji sestavi:

Ioannis Ktistakis (Grčija), *Predsednik*,
Peeter Roosma (Estonija),
Lətif Hüseynov (Azerbajdžan),
Darian Pavli (Albanija),
Diana Kovatcheva (Bolgarija),
Canòlic Mingorance Cairat (Andora) in,
Vesna Bergant Rakočević (Slovenija), *ad hoc sodnica*,
in tudi Milan Blaško, *sodni tajnik Sekcije*.

Sodba je na voljo samo v angleščini.

Sodbe Sodišča, s katerimi je ugotovljena kršitev, so za državo zavezujoče. [Odbor ministrov Sveta Evrope](#), izvršilni organ Sveta Evrope, ob podpori [Oddelka za izvrševanje sodb Evropskega Sodišča za človekove pravice](#), nadzoruje njihovo izvrševanje.

To sporočilo za javnost je pripravilo sodno tajništvo. Za Sodišče ni zavezujoče. Odločitve, sodbe in dodatne informacije o Sodišču so na voljo na www.echr.coe.int.

SPREMLJAJTE SODIŠČE NA:

Za prijavo na seznam za prejemanje sporočil za javnost se obrnite na [ECHRPress](#).

Sporočila za javnost Sodišča so na voljo na: [HUDOC - Press collection](#)

Kontakti za medije

✉ echrpess@echr.coe.int | tel.: +33 3 90 21 42 08

Za vprašanja medijev smo dosegljivi po elektronski pošti ali telefonu.

Tracey Turner-Tretz (tel: +33 3 88 41 35 30)

Evropsko sodišče za človekove pravice je bilo ustanovljeno leta 1959 v Strasbourgu s strani držav članic Sveta Evrope, da bi obravnavalo domnevne kršitve Evropske konvencije o človekovih pravicah iz leta 1950.